

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησία τῆς Εφημερίδος ἐντὸς τῆς ἰσικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς 36
Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικαστικά. 12 δι' ἑκάστην γραμμὴν

Ὅσοι ἐν τοῖς πολέμοις συμφέροι τοὺς εὐψυχότατους πρώτους τὰ τειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προσοτανοὶ του τληθε. (Ἀριστοτελης.)

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ.

Ἐρευνα περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν τριῶν δυνάμεων (ἀρθ. 2) ἴδε τὸ προλαβὸν φύλλον.

Πρὶν ἢ ἐξετάσωμεν τὴν διαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀρχίζοντες ἀπὸ τοῦ 1837 πρέπει πρῶτον νὰ μάθωμεν ποῖα ὑπῆρξεν ἡ τάσις τοῦ ἐθνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τοῦ 1833. Εἰς τὸ προλαβὸν μας ἄρθρον, ἀπεδείκνυμεν δι' ἐκείνου τὸ διάστημα τῆς ἐκ τοῦ ξενικοῦ στοιχείου συγκειμένης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ Ἕλληνες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβουν καμμίαν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου των ἐπιβρῶν. Καταθλιδόμενοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ μίαν ἐξουσίαν ἦντις ἐπέκειτο ἐκ' αὐτῶν μὲ ὄλον τὸ θάρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς μεσολαβήσεως, μὲ ξενικὸν σημαντικὸν στρατὸν κατέχοντα τὸν τόπον, ἐπρεπεν ἔγκρατεροῦντες, ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, νὰ στενάζουν διὰ τὰ ἀναντιρῶντα τὴν σήμερον σφάλματα μιᾶς τυφλῆς ἐξουσίας, καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου, νὰ ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὰς νέας νομοθεσίας τὰς ὁποίας ἡ ξένη ἀντιβασιλεία δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ θανεισθῆ ἀπὸ τὴν ἐλευθερόφροναν Εὐρώπην διὰ νὰ τὰς εἰσάξῃ εἰς τὰ πολιτικά ἥθη τοῦ ἔθνους. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐκαμον καμμίαν ἔλλειψιν εἰς τὸ δράμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον τοῖς ἐπεβλήθη κατὰ δυστυχίαν, καὶ μὴ τὴν στενότητά του, ἠδυνήθησαν νὰ λάβουν μεγίστην ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν. Βίβλια, ἂν εἰς τὴν Ἑλλά

δα τὰ πάθη ἢ ἡ ἰδιοτέλεια δὲν ἐκυριεύοντο ἀπὸ τὸν πικρωτισμὸν καὶ ὄλον αὐτοῦ τὴν ἐνοιοιν, τὰ ἀδύρωτα σφάλματα τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τῆς Ἀρχικαγκελαρίας δὲν ἠθέλον γίνεσθαι ἀτιμωρητὶ ἀλλὰ πλήρεις ἐλπίδων περὶ τοῦ μέλλοντος, οἱ Ἕλληνες συγκατετέθησαν νὰ ὑποφέρουν πρὸς τὸ παρὸν. Ἡ ὑπαρξίς τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν ἦτον προσωρινή. Τὸ ἀσέλικον τοῦ νέου μονάρχου ἦτον μικρᾶς διάρκειας. Οἱ Ἕλληνες προσήλθοντο δι' ἐκείνου τὸ θέλει εἶσθαι συμφέρον των, ἀμὰ ἦθελεν ἐμπεῖν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων. Ἐπεριορίσθησαν λοιπὸν νὰ ἐκθέτουν παράπονα διὰ τοῦ περιοδικοῦ τύπου· ἐπειτα ὑπέφερον μὲ ὑπομονὴν βλέποντες δι' ἐνὸς ἰσικρατείας τοῦ ἰεροῦ ἀγῶνος τλαιπωρούμενοι ἀπὸ τὴν δυστυχίαν, ἐπλανῶντο ἀπὸ ὄρος εἰς ὄρος, καὶ ἀπὸ δάσος εἰς δάσος, νὰ διατηρῶνται θαψίπως ξενικᾶ στρατεύματα μὲ ἐξοδα τοῦ κράτους. Καὶ ἐπὶ οὗτοι ἔμενον εἰς τὴν λήθην ἢ παρερωνοῦσι γενηθεῖσαι διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν θυσίαι καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι, ὑπέφερον νὰ βλέπουν τοὺς ξένους νὰ λαμβάνουν ἡθῶμα, τιμὰς, καὶ τὸ ἀργύριον τοῦ τόπου. Οἱ Ἕλληνες ἐγνώριζον δι' ἐκείνου τὰ δυσάρεστα δι' αὐτοὺς πράγματα, ἐπρεπε προσωρινῶς νὰ ὑποκύπτουν, καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ λάθη τῆς Εὐρώπης. Ἡ διαγωγὴ αὐτῆ ἐφυλάχθη ἀπ' αὐτοῦ μὲ τὴν ἐλπίδα δι' ἡ Εὐρώπη θέλει ἐνοήσει μίαν ἡμέραν δι' ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις δὲν εἶχε ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ τὴν σύστασιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος· αὐτοὶ ἠθέλον καὶ μὲ πᾶσαν θυσί

αν των, νὰ ἀληθεύσῃ δι' ἐπειθόμενον μεγάλως τὴν εὐταξίαν, καὶ δι' ἐκείνου περιστάσις δὲν ἠδύνατο νὰ μετατρέψῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰ συμφύροντα προερχόμενα ἀπὸ τὴν εὐταξίαν, ἦντις εἶναι ὁ φύλαξ τῆς κοινωνικῆς εὐτυχίας. Καὶ ἐνὸς καὶ οἱ Ἕλληνες κπεγίνοντο νὰ δείξουν εἰς τὸν κόσμον τὸ ἀήκουστον αὐτὸ τῆς συστημιακῆς μεταμορφώσεως καὶ τῆς ἀξιοπαύου ὑπομονῆς παράδειγμα, ἐμυσῶντο, μετὰ ζήλου τὸ πολιτικὸν πνεῦμα τῶν νεωτέρων θεσμοθεσιῶν. Αἱ τοσοῦτον ἀντιδικαὶ Κυβερνήσεις τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τῆς Ἀρχικαγκελαρίας εἰς τὰς ὁποίας οἱ Ἕλληνες δὲν ὑπεκρίθησαν ποτέ τὴν ἀποδοκιμασίαν τὴν ὁποίαν ἀπήντων εἰς τὴν κοινὴν γνώμην αἱ πράξεις των, δὲν ἠδυνήθησαν ποτέ νὰ παρακονεθῶσιν δι' ἀπάντησαν προσκόμματα ἀνυπέροδλητα ἢ προλήψεις ἀκατανικήτους εἰς τὸν ὄργανισμὸν τοῦ τόπου· αἱ ἐντελέσταται θεσμοθετεῖται, ὡς εἶναι τὰ ἀνεξάρτητα δικαστήρια, τὰ ὄργανα δικαστηρικῆς οἰκονομίας, ἡ δημοσίαις ἐκπαίδευσις, ἡ διοικητικὴ ὑπηρεσία, ἐγκαθιδρύθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς δυσκολίαν, καὶ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συστάσεως των ἀρχισαν νὰ ἐνεργῶσιν ἀπὸ ἐκείνου των. Μὲ τὴν ἐπιβρῶν τῶν θεσμοθεσιῶν τούτων, τὸ δημόσιον πνεῦμα ἐκαμειν εἰς τὴν Ἑλλάδα θεωμασίους προσόδους. Ἡ Κυβέρνησις εὐρεν εὐθὺς δυνακῆς ἐπιτηδείους, ὑπαλλήλους νοήμονας, πολίτας πλήρεις σεβασμοῦ πρὸς τοῦ νόμου, καὶ ἀπροσώπως πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, εἰς λαὸν οὕτως δὲν ἠλυθεράθη ἀπὸ τὸν κτηνώδη δεσποτισμὸν εἰμὴ ἀρῶν διήλθεν

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

(Συνέχεια ἴδε τὸ προλαβὸν φύλλον)
Τὴν 3 Ἰουλίου 1842, τὸ ἀτμόπλοιον ὁ Βελπεροφόρος, κυβερνούμενον ἀπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον Βίππον, ἀνεβη τὸν Νίγρον ποταμὸν, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχεν ὁδηγίαις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ πρῶτον ὑποστατικὸν, νὰ ἐξετάσῃ τὴν θέσιν του καὶ νὰ ἴθῃ ἂν ἐπρεπε νὰ τὸ ἀφήσῃ ἢ νὰ παραλάβῃ μετ' ἐκείνου τοὺς ἀποίκους· τὴν 10, ἐρῆσεν εἰς τὸ θαλάσιον τοῦ Πλάχ, καὶ ἀπίθη εἰς τὴν γῆν κατὰ τὸ Μαλλίμ, πρωτεύουσαν τοῦ τόπου. Τέλος πάντων, τὴν 18 ἐρῆσεν εἰς τὴν συνένωσιν τῶν δύο ποταμῶν τὸ πληρωμα, οἱ νύκται καὶ οἱ ἀξίωματικοὶ ἦσαν εἰς ἐντελεῖ ὑγίαν.
Εἰς τὴν πρώτην θεωρίαν τοῦ ὑποστατικοῦ, τῆς θέσεώς του, τῶν προσόδων του, καὶ τῆς ἐπιμονῆς

τῶν ἐργατῶν εἰς τὸ νὰ ἐξικολουθῶν εὐχαρίστως τὰς ἐργασίας του, ὁ ὑποπλοίαρχος Βίππος εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀφήσῃ τὸ κατὰ τὴν καὶ τοὺς ἀνθρώπους οἰκιστῆς ἐμεινον αὐτοθελήτως, καὶ οἰκιστῆς ὑπερόδατον τὸ ἡμῖν τῶν ἀποίκων, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑπογεωγράφου Ἀνσμάου, ἐλθόντος ἀπὸ τὸ Φερνάνδο-Πώ εἰς τὸ ἀτμόπλοιον· ἀλλ' ἂσθένειαι τινὲς συμβῆθαι εἰς τὸ ἀτμόπλοιο Βελπεροφόρος, κατέστησαν τὴν πειρῶσιν του ἀναγκάσιν τότε ἐπρεπε νὰ ἀλλάξουν γνώμην, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιβιβάσων ὄλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ παραιτήσων τὸ κατὰ τὴν. Μεσεκομίσθησαν λοιπὸν ἡ ξυλικὴ καὶ τὰ κρεπόμενα τῶν οἰκοδομῶν μὲ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐρῶδιαν εἰς Φερνάνδο-Πώ, διὰ νὰ ἐληθῶσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρῶτου τῆς συστράφιας τῆς δυτικῆς Ἀφρικῆς.

Τὸ Βελπεροφόρος καὶ ἡ Ἀμαλία ἀπέπλευσαν ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου συνεινῶνται οἱ ποταμοὶ τοῦ Νίγρου καὶ τῆς Σάλλας τὴν 23 Ἰουλίου· αἱ περὶ τὸ ὑποστατικὸν γυλαὶ ἐξέφραξαν τὴν δυσπρόκειαν των διὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν. Ἡ ὑγεία των γεωργῶν ὑπῆρχε πάντοτε καλὴ· τὸ κλίμα εἶναι ὑγιεινὸν διὰ τὴν μύρην γενεῶν. Οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου δὲν ὑπάκουται εἰς κανέν εἶδος ἐνδημικῆς ἀσθενείας. Εἰς ὄλον τὸ διάστημα τῆς ὁδοῦ μέχρι τοῦ Σιέρρα Λεόνε, πολλοὶ μύρην κάτοικοι περὶ τὸν ποταμὸν ἐξέφραξαν τὴν ἐπιθυμίαν των διὰ νὰ ἐπισκεφθῶν τὸ μέρος τοῦ παραλειφθέντος ὑποστατικοῦ, καὶ πολλοὶ ἐξ ἐκείνων οἰκιστῆς συνέδραμον εἰς τὸ νὰ τὸ ἀναγειρῶσαι ἐπειθόμενον πολὺ νὰ ἐπιστρέψων.
Οἱ ἵπποι κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶναι ὄμοιοι καὶ ἐξίρητοι, ἀραβικῆς γενεᾶς. Πέντε ὑπάρχον

επανάστασιν και εμφυλίους πολέμους. Οί γε ωπόνοι λαοί εσυμμορφώθησαν αμέσως με το πνεύμα των πλέον πεφωτισμένων του λαού κλάσεων. Επωφελήθησαν από την επιστροφή της ειρήνης, δια να παρεξωσιν εις την γεωργίαν και την βιομηχανίαν πάσαν ενέργειαν την όποιαν επέτρεπον τα πρόχειρα εις αυτούς μέσα. Από το 1833, τα χωρία άρχισαν να εγείρονται από τα έρείπια των· αι πεδιάδες ανέλαβον βαθμηδόν καλητέραν θεωρίαν· πόλεις δλόκληραι εκτίσθησαν το έμπορικόν νευτικόν εξαναδιοργανισθή· έμπορικά καταστήματα ευστήθησαν κατ' όλιγον εις όλα τα μέρη του βασιλείου τα πλέον πρόσφορα δια το έμπόριον· τα σχολεία έπολλαπλασιάσθησαν, εγένισαν από φιλόμουσον νεολαίαν, και ή εκπαίδευσις άρχισε να διακρή τα εδεργετήματα της εις όλας τάς τάξεις της αναγενομένης κοινωνίας· Αί προσοδοί του κράτους ηύξησαν φυσικώς κατ' αναλογίαν της εύτυχίας του τόπου, και δια μόνου του έργου της ουτάσεως της Ειρήνης, αίτινες, το 1833, δέν υπερέβαινον τα 6 εκατομύρια, έφερον ήδη, κατά το 1837, 10 εκατομύριον εις το Ταμείον.

Εις αυτήν ταύτην την εποχήν, ως είκομεν ήρχισε το ξενικόν στοιχείον να χάνη την αποκλιτικην επιβρόήν του. Τα ξένα μυστικοσυμβούλια δέν ήδύναντο πλέον να επιτάττουν τον Βασιλεία ως επέταττον τινάς εξ εκείνων οίτινες εις την Ελλάδα θεωρούντο ως πλάσματα ή πράκτορες της εξωτερικής πολιτικής, εκ τούτου υπήρξε δυνατών εις το έθνικόν στοιχείον να ενεργή κατ' εθεσίαν επί της Κυβερνήσεως, και να λαμβάνη μέρος εις την διαχείρισιν των πραγμάτων. Άλλ' αι προλαοούσαι κυβερνήσεις άφησαν εις τους διαδόχους των μέλλον γίμον από δυσκολίας. Από το δάνειον του Ροτσιλδ, από το Βαβαρικόν δάνειον, από τα έτήσια εισοδήματα του Κράτους, δέν έμεινε πλέον τίποτε εις το Ταμείον. Η Αντιβασιλεία και ή Αρχικαγκελαρία, τάς όποιαις αι τρεις δυνάμεις εκκλήθησαν και υπεστήριξαν δια να εξομαλύνουν την προς την νέαν βασιλείαν όδον, άρσησαν τα πρόγματα εγκαταλείψαντες εις τον Βασιλεία, εκτός των αξιοδακρύτων συνεπειών μιας άνεπιτηδεί και άνεπιτηδεί ου διοικήσεως, χρέη υπέρρογκα, Ταμείον κενόν, και την υπαχρέωσιν του να άπαντα, με τα εισοδήματα του Κράτους, τάς ανάγκαις της και τα προς τάς τρεις δυνάμεις συμφωνηθέν

εις το κατάστημα· δυο εψήφισαν, δυο άλλοι ήσαν ορισθησαν· μονα εις μεταφέρθη εις Φρενάνδο—Πάω. Τα πρόβια, αι αίχαι και τα κερατώδη ζώα είναι πάμπολλα εις το μέρος αυτό. Καθ' έν και φόν απέπλευσαν τα πλοία, ή τιμή των δούλων περί το κατάστημα μετεβάλετο από 40,000 εις 12,000 καυρία, 1000 καυρίων ισολογισμένων εις 4 σελίνια περίπου (6 φραγ. κατά το Γαλλικόν νόμισμα)· εις τρόπον ώστε ο άκριώτερος άνθρωπος δέν υπερέβαινε τα 240 φρ. έπωλούντο πολλοί δούλοι εξ άμφοτέρου του φύλου εις την παραμικράν τιμήν των 6,000 καυρίων (36 φρ.). όταν ήτον πληθός υπήρξαν περιστάσεις καθ' οις ο άνθρωπος έπωλήθη δια 300 καυρία, (δλιγώτερον κατά τι των 2 φρ.) και έν παιδίον δι έν θεμάτιον άραβοσίτιον αξίζον 14 έως 20 λεπ.

Το περιστατικόν μόνον παραμοίαις αποπέρας

τα χρέη. Ο βασιλεύς και το έθνος δέν όπισθόδρομησαν πικριελώς με το βάρος των φορτίων αυτών ουδέ με τάς άδοξιάς ενός αδεβαίου μέλλοντος. Από το 1837 μέχρι της σημερον ή Έλληνική Κυβέρνησις εξήρκει εις όλας τάς ανάγκαις και εις όλα τα χρέη του Κράτους. Χάρις εις την υπερίσχυσιν του έθνικου στοιχείου, όχι μόνον ή ήτυχία και ή ειρήνη έφυλάχθησαν εις το έσωτερικόν, αλλά και ή διοικητική ύπηρεσία ενεργείτο με περισσοτέρην καρά ποτε τάξιν. Η ισχύς των νόμων έστερεούτο από μάλλον εις μάλλον, ή εκπαίδευσις εισεχώρησε περισσότερο εις τον άπλοον λαόν. Ο στρατός, άρ' ήτις ήτον ξενικός κνέστη έθνικός, κατ' συνέπειαν ενός βληθέντος εις ενεργειαν τρόπου στρατολογίας εις τους ιθαγενείς, ληρθέντος από την Γαλλίαν και έφαρμοσθέντος εις την κατάστασιν του τόπου· αι πολιτικαι και στρατιωτικαι ύπηρεσίαι έπυσιν να ήναι μονοπωλείον προς αποκλειστικόν όφελος των ξένων· νέαι θεσμοθεσίαι (τα έπαρχιακά συμβούλια, επί παραδείγματι) προσετίθησαν εις τάς ήδη υπαρχούσας· προσευτικόν θήμα προς την τελείαν έφαρμογήν των κυβερνητικων της φιλελευθέρου Ευρώπης τρόπων. Ο τόπος ήλλαξε διό να είπωμεν ούτω φυσιογνωμίαν και έμδῆκεν εις ένκ δρόμον εύτυχίας τοιαύτης, ώστε από έτος εις έτος δλόκληραι έπαρχιαί ελάμβανον νέαν Βελτίωσιν· εις διάστημα έπτά έτών, από το 1837 μέχρι του 1843, τα εισοδήματα του Κράτους άνέβησαν από τα 10 εις 16 εκατομύρια, και το αποτέλεσμα τούτο είναι τοσοούτον μάλλον αξιοσημείωτον, ως αποδειξις της εύτυχίας της Ελλάδος, καθόσον τούτο παρήχθη χωρίς ή Κυβέρνησις να επιβάλλη κανένα νέον φόρον και χωρίς να ήγγίξη καμμίαν πρόσθετον την όποιαν το Κράτος έφύλαττε δια το μέλλον.

Τοιαύται έν γενεί, υπήρξαν αι συνέπειαι της επιβρόής του έθνικου στοιχείου επί της κυβερνήσεως της Ελλάδος· αυται περιλαμβάνονται έντελώς εις τάς ακόλουθους λεξεις· επανόρθωσις των αρχθέντων εις το παρελθόν σφαλμάτων, ανάρρωσις των συμφορών του Κράτους. Και μ' όλον ότι ή κυβέρνησις του Βασιλέως έχρειάσθη να επιφορτισθῆ νέα βάρη τα όποια, εξ αιτίας του πνεύματος το όποιον έτρεφον, ή Αντιβασιλεία και ή Αρχικαγκελαρία δέν ήδυνήθησαν ποτέ να προίδωσι, έφθασε μ' όλα

και ή έρευνα των κατά συμβεβηκόσ αιτιών αίτινες εμπόδιζαν την επιτυχίαν της, δεικνύουν με αν νέαν όδον την όποιαν πρέπει τις να οδεύσῃ αν θέλη αληθώς να περιέξῃ εις την μαύρην γενεάν μέλλον πολιτισμοῦ σταθεράν. Να κρίνη τις τούς μαύρους από εκείνους τούς όποιους διαφθείρουν ολοτελώς οι έμπορευόμενοι τούς δούλους, είναι το ίδιο ως να εκρενεί τις τούς λευκούς από εκείνους των κατέργων, ή από το πλήρωμα των πλοίων των μαύρων. Οι μαύροι εις το έσωτερικόν της Αφρικης είναι τοιοῦτοι είδος εξωγράφισ προδόνοντα ετη ο Μουγιώ - Πάρκ, οις ευρέθησαν πλέον προσφάτως από τον Γάλλον Καϊλλώδην, γενεά πολλά εξαίρετος, άλλ' αδύνατος και άνέκανος να υπερασπισθῆ εναντίον των λαφυραγωγών φυλών των Αράβων και των μικρών (γεννημένων από λευκόμυρον άνδρώνων), οιτινες διά-

ταύτα να περιστελλῆ πολυ τα έτήσια της έξοδα. Και εις τούτο, πεπρατηρείται μεταξυ της σημερινής διοικήσεως και της παρελθούσης διοικήσεως, διαφορά αρκετά μεγάλη. Τα ιερά χρέη τα όποια ο τόπος έλαβε προς τους παλαιούς υπηρίτας του έθνικου άγώνος αναγνωρίσθησαν από την Κυβέρνησιν. Κανέν ελληνικόν ύπουργείον δέν άπεποιήθη, ως ή Αντιβασιλεία και ή Αρχικαγκελαρία, την βοήθειαν εις τούς δυστυχεις ιδιώτας οιτινες έδυστάχησαν από τον πόλεμον. Έγεινον λοιπόν συντάξεις, μετριά μεν αλλά πάμπολλα, εις τάς χήρας, τα ορφανά και τούς άνεκότους. Μισθοί και βαθμοί διενεμήθησαν εις μέγα αριθμόν πολεμικών αρχηγών οιτινες, έως, δέν είναι πλέον ώφέλιμοι εις ύπηρεσίαν, αλλά των όποιων τα δικαιώματα δέν δύνανται να παραγνωρισθώσιν από τον Βασιλεία. Η Κυβέρνησις υπεχρέωθη προς τούς άλλους να άνταμείψῃ μεγάλας θυσίας γενηθείσας εις την πατρίδα εις τον καιρόν της επαναστάσεως, και όλα ταύτα τα βάρη, τα όποια άλλως τελαττώοντο και έτος, επιβαρύνουν ακόμη τον προϋπολογισμόν με αρκετά μεγάλην ποσότητα ήτις περνάει, εις την μερίδα των κοινών έξόδων του κράτους. Και μόλα ταύτα, ή Β. Κυβέρνησις ήδυνήθη να περιστελλῆ τον αριθμόν των έξόδων της έσωτερικής διοικήσεως της εις 12,000,000 φρ. Είναι αληθές ότι δια να καταστήσῃ εις την ποσότητα αυτήν, υπεχρέωθη να διακόψῃ τάς αναγκαιώτερας έξοδά της, και να συστελλῆ εις σμικρότατον όρον τον μισθόν και τον αριθμόν των υπαλλήλων της. Είναι δυσάρεστον ακόμη να βλέπη τις ότι, επί σκοπῷ οικονομίας, άρηρίθη από τους προϋπολογισμούς της το κεφάλαιον των έξόδων αναγομένων εις τάς έξοχάς της δημοσίου ώφελείας· άλλ' αι έλαττώσεις αυται ενρήθησαν αναγκαιάι χάριν του ξενικου χρέους, και έγιναν με τόσην αυστηρότητα, ως έσχάτως, παρουσικοθείσης της κρίσεως περιστάσεως, οι ύπουργοί του Βασιλέως Όθωνος βεβιασμένοι δια να κάμουν έτι περισσοτέρην οικονομίαν, δέν ήδυνήθησαν να έλαττώσουν τον προϋπολογισμόν του 1843 ειμή κατά την ανσημάντον ποσότητα των 330,000 δραχμών κοινοποιούντες ότι πάσα άλλη έλάττωσις, σμικρόνυτα την ενεργειαν και την δύναμιν της Κυβερνήσεως, ήθελε διακινδυνεύσει πολυ την τάξιν και την έσωτερικην ειρήνην του τόπου. Αί τρεις δυνάμεις συμφωνούσιν ωσούτως ότι είναι δύσκολον, δια να μὴν είπωμεν αδύνατον,

ζουν τους ανθρώπους δια να τους πωλώσι. Είναι φίλεργοι, αγαπούν την οικογένειαν, αποστρίφονται την δουλείαν, έχουν όλος τάς αρχάς της ήθικης και του πολιτισμου αίτινες αντίκεινται εις τάς γνώμας εκείνων οιτινες απελπίζονται περί το μέλλοντός των. Καθ' όταν άφορά τούς μαύρους των παραλίαν μερών, οιτινες ως εκ της σχέσεώς των με τούς λευκούς είναι θεθαμένοι εις την άνάστον διαφθοράν, άφθυ άπαξ καταργηθῆ το εμπόριον των μαύρων ως πρέπει και μέλλει να καταργηθῆ, αυτοί θέλουν διορθωθῆ άφ' εαυτού των, και ουδεις λόγος δέν πρέπει να υπάρχη δι αυτό. Το μόνον το όποιον άληκει να γίνῃ τότε είναι να άπασχοληθούν εις την γεωργικην και εις την καλύτεργειαν της γῆς, και τότε εύθελος τακτοποιούται και αποκτεύν την έλευθερίαν των.

(Εκ της Έφημερίδος της πρακτικής γεωργικής)

να κυβερνηθῆ μοναρχικῶς ἡ Ἑλλάς, οικονομικώτερον παρ' ὅ,τι ὑπάρχει τὴν σήμερον· ἀλλὰ στοχάζονται ταυτοχρόνως ὅτι εἶναι δυνατὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, μέσον τινῶν δραστηρίων καὶ ἐγχαίρων ληθραϊσμένων μέτρων, νὰ ἀπάντησῃ εἰς τὰ τακτικά καὶ ἔκτατα ἐξόδα, χωρὶς νὰ βλαφθῶν οὐδὲ τῆς Κυβερνήσεως ἢ δυνάμεις οὐδὲ τοῦ λαοῦ τὰ συμφέροντα. Ὁ στοχασμὸς οὗτος εἶναι ὀρθός, μένει ἤδη νὰ ἴδωμεν ποῦ εἶναι οἱ νέοι πόροι τοῦς ὁποίους δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ διαθέσῃ.

— Διὰ τοῦ Ταχυδρομικοῦ πλοίου ὁ Ῥαμουὸς φθάσας εἰς Μασσαλίαν ἐλήρθησαν γράμματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς 17 Μαΐου καὶ τῆς Βυρηντοῦ τῆς 31. — Βεβαιούται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Σερφί — Ἐφέντη, ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, διὰ τοῦ Ῥιζαῆ — Πασσᾶ. — Ὁ σὶρ Στρατφόρδ Κάνινγ καὶ ὁ Κ. δε Βουρκενίδς, λέγει ὁ Σοὺ δ τῆς Μασσαλίας, δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν μεταβολὴν αὐτῆν. Ὁ Ῥιζαῆ — Πασσᾶ εἶναι ἄνθρωπος δίκαιος, ἀλλ' ἀδύνατος, ὅστις ἔδωκε δοκίμια παντελοῦς ἐλλειψέως ἐνεργείας, εἰς τὸ προλαβόν του ὑπουργίου· ἀλλὰ τοῦτο ἀνήκειν εἰς τὸν Ῥιζαῆ — Πασσᾶ καὶ δὲν ἤθελε δυσαρεστήσει τόσον τὴν Ῥωσίαν· δὲν ἦτον λοιπὸν καμμία δυσκολία εἰς τὴν ἐκλογὴν του· ἰδοὺ διὰ τί αὐτὴ ἔλαβε χώραν τόσον ἐξφρα καὶ με μίγχν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου. Καθεὶς ἐρωτᾷ ἤδη διατί ὁ Σοτλάνος ἐπροσκάλεσε τὸν Ρεσιτ — Πασσᾶ ἐνταῦθα.

— Γράφουν ἀπὸ Ἀλεξάνδρῳ τὴν 6 Μαΐου. — Χθὲς ὁ ἀντιβασιλεὺς ἔλαβε τὴν εἶδησιν ὅτι οἱ Βεδουῖνοι εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Καίρου ἐπαναστάτησαν καὶ ἀφῆρσαν 500 καμήλους· διέταξεν ἀμέσως διάφορα σώματα στρατιωτῶν νὰ κινήσων κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Ἀγνοεῖται ἀκόμη ἡ αἰτία τῆς ἀποστασίας· ἀγνοεῖται ὡσαύτως ἂν μίξῃ ἢ ὄχι αἱ φυλαὶ ἔλαβον μέρος. — Οἱ πρόξενοι τῶν μεγάλων δυνάμεων εὐρίσκονται πάντοτε εἰς διαπραγματεύσιν μετὰ τοῦ ἀντιβασιλέως ὅστις ἀντεφέρθη πολὺ, ὡς λέγουσι, μετὰ τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἀγγλίας, ὅτε οὗτος τοῦ ἔκαμεν ἐνστάσεις ὡς πρὸς τὰ τῆς λοιμοκαθάρσεως πράγματα. Τὴν ἐπαύριον οὗτος διεκόινωσεν ὅτι θέλουσι ληρθῆ μέτρα διὰ νὰ προληφθῶσι τὰ ἀτυπήματα. Ὁ ἀντιβασιλεὺς διέταξε νὰ ἐτοιμασθῶσι δι' ἀπόπλουον δεξιῶ πλοῖα τῆς γραμμῆς, καὶ βεβαιούται ὅτι σκοπεῖται νὰ τὰ στείλῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀγνοεῖται ἂν εἶναι εἰς λογαριασμὸν τοῦ φόρου του, ἢ διὰ κανέν ἄλλο αἴτιον.

— Γράφουν ἀπὸ τὰ μεθόρια τῆς Τουρκίας. — Ἐπαναστάσις ἠκολούθησε μετὰ τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ τῆς Βοσνίας. Ὁ διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ἐσύστησε τὴν 12 Μαΐου ἐν στρατόπεδον πλησίον τοῦ Ῥιζαῆ με σκοπὸν τοῦ νὰ προσβάλῃ τοὺς ἐπαναστάτας. Οἱ συλληθέντες ἐκεῖ στρατιώται σύγκεινται τὸ πλεῖστον ἀπὸ Ἀρναούτας εἰς τοὺς ὁποίους θέλων προστεθῆ καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὰ περὶχωρα τοῦ Δούβας, Λιούς — Κούπρες καὶ Γλαζμόνε. Τὴν 9 οἱ ἐπαναστάται ἐπειράθησαν νὰ κυριεύσων ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον τοῦ Ὀστροχάτζ, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὴν φρουρὰν. Ὁ διοικητὴς διεύθυνεν εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Γιοζένικαν διαταγὴν νὰ τοῦ παραδώσων δώδεκα ἀπὸ τοὺς πρώτους των ἀρχηγούς, ὑποσχόμενος νὰ φυλάξῃ διὰ τοὺς λοιπούς τέλειαν ἀμνηστειάν. Ἡ

πρότασις αὐτὴ ἀπερρίφθη ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας, οἵτινες ἐπρόσθεσαν ὅτι τότε μόνον ὑποτάσσονται ὅταν ἀπομακρυνθῆ ὁ Πασσᾶς τοῦ Ῥιζαῆ, καλῶς καὶ ἐκεῖνος τῶν Ἀρναούτων, καὶ προσετι ὅταν μεταβληθῶσι καὶ καταστήσων τὰ νεωστὶ ἀξηγηθέντα τελωνικὰ δικαιώματα ὡς καὶ πρότερον, ἢ ἐπαναστάσις αὕτη, πάντῃ παράδοξος εἰς τὴν πολιτικὴν, δὲν θελεὶ βραδύνει νὰ διαλυθῆ, ὡς ἀκολουθεῖ συχνάκις εἰς τὴν Βοσνίαν. (Ἐκ τοῦ Αὐστρ. παρατηρητοῦ)

— Γράφουν ἀπὸ τὴν Ῥώμην 19 Μαΐου. Μανθάνομεν ὅτι αἱ συμβάσεις μετὰ τοῦ ἁγίου — Καθέδρου τῆς αὐλῆς τῆς Λισβῶνης διαπραγματεύσων μαλὺνθησαν. Ὁ Πάππας θέλει προσκαλέσει ἐντὸς ὀλίγου συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον θέλει δικαιοῦσαι τὴν τόσον εὐνοϊκὴν διὰ τὸ συνέδριον τῶν καρδινάλιων ταύτην εἶδησιν. Ἄλλ' ὁ Ἅγιος Πατὴρ δὲν θέλει ἐμιλήσει παντελοῦς περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς εἰς Πολοινίαν καθολικῆς ἐκκλησίας ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ἀρχήσαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς αὐλῆς τῆς Πετρούπολεως. Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς, ἢ αὐτῆ τῆς Ἰσπανίας ἔκαμε καὶ αὐτὴν ἀρχὴν διὰ νὰ ἐκναφέρῃ τὴν κλήν μετὰ τῆς Ἁγίας — Καθέδρου ἀρμονίαν εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν θρησκευτικῶν συμφερόντων.

— Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Μεσημβρίας ἀναγγέλει ὅτι ταχυδρομὸς φθάσας ἀπὸ Πετρούπολιν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὴν 15 Μαΐου ἔφερε τὴν ἀπάντησιν τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὸν συγκαταθέντα παρὰ τῆς Τουρκίας συμβιβασμὸν. Ὁ Κζάρ, προσθέτει ἢ ἐπιστολὴ αὐτῆ, κατασκαθεὶς πλέον ἀπαιτητικὸς καθ' ὅσον πλέον ἐπιτυχῶς ὑποχωρήσεις, ἐπιμένει εἰς τὴν ἀμέσων ἐκπτώσιν τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου, καὶ εἰς τὴν συγκαταστήσῃ τῆς διὰ τὴν νέαν ἐκλογὴν συνόδου τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Σερβίας. Ἡ Πόρτα ἔσταλεν ἀμέσως εἰς τὸν πρίγκιπα Ἀλεξάνδρον τὴν εἶδησιν τῆς ἐπιμονῆς αὐτῆς τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ τὴν συμβουλὴν τοῦ νὰ δώσῃ ὁ ἴδιος τὴν παραίτησιν του πρὶν νὰ εἰσθῆ εἰς τοῦτο. Τὸ πλέον παρὰ τοῦτον ἐν τῷ παρόντι εἶναι ἢ θέσις τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων, ἀρῶν ἐφάνη ὅτι ἐνεπαίχθησαν ὡς ἔπραξε.

Ὁ σὶρ Στρατφόρτ Κίνινγ ἔλαβεν ἀπὸ τὴν αὐλὴν του διαταγὴν νὰ ὑποστηρίξῃ με ὅλην του τὴν δυνάμιν τὸν πρίγκιπα Ἀλεξάνδρον, καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τρόπον ὅτε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ὁποίαν ἔχασεν θέσιν εἰς τὰ πράγματα τῆς Σερβίας. Ὁ Κ. δε Βουρκενίδς, ὁ πρῶτος ὅστις ἀνεγνώρισε τὴν ἐξουσίαν τοῦ νέου πρίγκιπος, ὑπερασπίζεται ἤδη τὴν δίκην του ἐμπροσθεν τῶν δύο αὐλῶν, τῆς Ῥωσίας καὶ τῆς Τουρκίας, με μεγάλην θερμότητα. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αὐστρίαν, ἰδοὺ ἢ δὲ σκοπεύονται νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δικαιώματα τοῦ πρίγκιπος Μιχαήλου, τὸν ὁποῖον τοσοῦτον συνήργησε νὰ προσβάλῃ. Βλέπων τις αὐτὴν τὴν νέαν ἀθεωρασίαν εἰς τὰ θέματα τὰ ὁποία ἠκολούθησε τὸ μυστικισμὸς τοῦ βουλοῦ του, δὲν δύναται νὰ μὴ γνωρίσῃ ὅλην τὴν ἐπιβουλήν τὴν ὁποίαν ἀπέκτευσεν ἢ Ῥωσίαν, διὰ τῆς μεσολαβήσεως τὴν ὁποίαν ἀπέκτευσεν εἰς τὴν διαφοράν τὴν ἀφορῶσαν τὴν Μιχάρον θάλασσαν.

— Ἡ ἴδια ἐφημερίς ἐκθέτει ὡς ἀκολουθῶν τὴν

τέλει τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῆς ἠκολούθησαν κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Τουρκίας. — Τὴν 18 δώδεκα εἰς τὸν πρωτοαρχηγῶν τῶν ἐπαναστατησάντων μερῶν ὑπῆγον εἰς Ῥιζαῆ, εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας, ὅστις ἐπέτυχεν νὰ κάμη τὰς ἀκολουθῶν συμφωνίας. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν περὶχωρων τοῦ Ἑσάμα νὰ ὑποταχθῶσι καὶ νὰ καθυποβληθῶσι εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἄλλων ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας· οὗτος ἐν μέρει του ὑποχρεούται νὰ ἀποδώσῃ τοῦ Ἀρναούτας ἀπὸ τὰ φρούρια τῆς Βοσνίας καὶ τῶν περὶ τῶν μερῶν, νὰ βάλῃ εἰς τὴν προτέραν τάξιν τὰ τελωνικὰ δικαιώματα, καὶ τέλος, νὰ καταργήσῃ τινὰς φόρους κατὰ τῶν ὁποίων ἔγειναν παράπονα. Κατὰ συνέπειαν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν, καὶ διὰ νὰ γένη ἀρχὴ τῆς ἐκναληθείσεως ἡσυχίας, εἰ δώδεκα πρωταρχηγοὶ ἐνεδύθησαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Βυζιῆ με γούνας τῆς τιμῆς (καυάνια), ἢ ἀπελύθησαν ἀπελθόντες εἰς τὰ ἴδια. Οἱ ἐκναστάται ἐν μέρει των, διέλυσαν ἀμέσως τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου Ὀστραχάτζ, ὁ διοικητὴς ἐπροχώρησεν ἠκολούθως πρὸς τὸν στρατὸν του κατὰ τὴν εὐθυβολίαν τοῦ Ὀστραχάτζ ἐξ οὗ σκοπεύει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του, διερχόμενος ἀπὸ τὴν Κορὺπαν καὶ Βυγκιάλουκα. Ἀρῶν καθησούσων αὐτὰ τὰ πάντα εἰς τὴν Βοσνίαν, τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα τὰ ὁποία διετάχθησαν νὰ φυλάττων τὰ μεθόρια, ἔλαβον εὐθὺς διαταγὰς νὰ ὑποταχθῶσι εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ Ἐρμούπολις ἠξιώθη νὰ ἀκούσῃ εἰς τὸ μικρὸν θέατρον τῆς τῆν Κ. Λουκρατίαν Μαρτίνην, τῆς ὁποίας ἢ περὶ τὴν ψαλμωδίαν ἰκανότης ἀπέδειξεν ἀληθῆ τὴν φήμην τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ἐπὶ τῶν ἀρτίων σκηνῶν.

Παρακαλουμένη δὲ ἀπὸ τῶν τῆν Κ. Μαρτίνην ὑπεδέχθη ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς Ἐρμούπολεως ὡς τεχνίτης διακεκριμένος ἰκανότητος, καὶ ἐπαφημίσθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς παραστάσεις Chidura vince καὶ τὴν Gemma, λαθεύσα ὡς ἀντάξιν τῆς θαυμασίας τέχνης τῆς δέφνης καὶ στεφάνου.

Τὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς προτερήματα τῆς Κ. Μαρτίνης, ἢ μελωδικὴ αὐτῆς φωνή, καὶ ὁ χαρμῆς εἰς τὸν τρόπον τῆς ψαλμωδίας ἀνεχώρησαν εἰς πάντα ἀνεξέλεπτον τὴν μνήμην τῆς κυρίας ταύτης· λυπούμεθα μέγαν ὅτι ἢ Κ. Μαρτίνη ἀπέχεται ἐντεῦθεν ἀλλὰ Pensi bene, ὅτι ἐν αὐτῷ διαμένῃ εἰς Ἀθήνας τρέπομεν γλυκείας ἐλπίδας νὰ τὴν ἴδωμεν καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν σκηνῶν τῆς Ἐρμούπολεως. Α. Σ.

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημ. τοῦ Ἐρμού. Ὁ σκύλος τοῦ ἐν Μυκῶνι προῖσταμένου τῶν Ψευδαγγελοῦ κυρίου Θωμᾶ ἀκολουθῶν τὸν αὐθέντην του ἐδάγκασε, κατὰ παρακλήσιν αὐτοῦ ἕνα δυστυχῆ πολίτην, ὅστις βλέπων ἕνα τὸν κινδυνεύοντα ἐπικροεῖν ὀλίγον τὸ ἔσον διὰ ν' ἀπομακρυνθῆ, ἀλλ' ὕβρισθη, ἐπιπαύθη ἢ ἐφυλακίσθη.

Ὁ κύριος Δήμαρχος πληροφρητικῶς ἐκῶν πάντα δὲν ὑπερασπίσθη τὸν πολίτην, ὅστις ὁ κύριος Θωμᾶς εἶναι ἀξιομακίτος. Ἄλλο μὴ πως καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου Δημάρχου ἢ αὐθιγία εἶναι ἀλιγώτερον ἀξιοκατάξιτος.

Ταῦτα περὶ αὐτῶν νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν Ἐφημερίδα σας ἀπὸ εἰδήσιν μου ὑπερ τῆς ἀληθείας, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἢ ὑγεία τοῦ πολίτου τρέχει κίνδυνον πολλάκις καὶ ἀπὸ τοῦς σκύλους τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας. Ἐν Σύρῳ τὴν 18. Ἰουνίου 1843. 4.

Εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς 7. Ἰουνίου ἐμπε-
ρίχονται τὰ ἑξῆς.

Λόγος γίνεται πρὸ τινῶν ἡμερῶν περὶ ἐνὸς
πολιτικοῦ συμποσίου ἐτοιμαζομένου εἰς M a -
c o n διὰ τὸν Κ. δε Λαμαρτίνου. Ἰδοὺ δε, τι
μανθάνομεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀ-
πὸ τὴν Π ρ ὁ ο ν τοῦ Σ α ὀ ν ε καὶ Λ η -
α ρ, Ἐφημερίδα τῆς ἀριστέρας.

Τὸ προσφερόμενον εἰς τὸν Κ. Λαμαρτίνου
παρὰ τῶν συμπολιτῶν του συμποσίου, ἔλαβε,
μ' ὅλας τὰς ὑποκρύψεις ῥαδιουργίας τινῶν ἐ-
ναντιῶν, χαρακτηῖρα δεικνύοντα τὸ ἀνεξάρτη-
τητον καὶ περαιοτισμένον τῶν συνδρομητῶν
πνεῦμα. ὅλοι ἐκείνοι οἵτινες ἐξερτῶνται ἀπὸ
τὴν ἐξουσίαν ἐπεσώθησαν διὰ τὸν φόβον μὴν
ἤθελον δυσαρτεῖται τὴν ἐξουσίαν, καὶ μ' ὅλα
ταῦτα 700 συνεταιροῦσθεδόν ὅλοι ἐκλογεῖς, ἰ-
διοκτητῆται, ἐμποροὶ καὶ ἐργαστασιάρχαι, ὑπε-
γράφησαν εἰς M a c o n. Οἱ πλητιόχωροι δῆ-
μοι ἐσπευσαν νὰ δράξουν τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ
πληρώσουν τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ
τῆς πρὸς τὸν ἐξοχον ῥήτορα ὑπολήψεως χρεο-
φύματα πρὸς τὸν προεδρευτικόν ἢ εὐσυνείδητον
αὐτὸν ἀντιπρόσωπον· αὐτοὶ καθιστῶσι τὴν μεγί-
στην μερίδα ἐκ τῶν ὅσοι ἐδειξαν τὴν παρὰδοξον
αὐτὴν προθυμίαν· τὸ Rêches, μικρὸς δῆμος τοῦ
Jaone-et-Loire, μετέχει πλέον τῶν τεσσαρα-
κονταπέντε συνδρομῶν· τὸ Sainte Sorlin, ὁ
κατ' ἐξοχὴν πατριωτικὸς δῆμος, ὑπερβαίνει
τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν· ἀπὸ τὸ Romanèch ἐγει-
νον πεντήκοντα συνδρομηταί· τὸ Milly ἔχει
27, τὸ Lugny, 39, τὸ Saint-Laurent (Ain),
32, τὸ Thoifsey 11. Ἐὰν προσθέσωμεν
καὶ τοὺς δῆμοις τοῦ Charolles, Cluny, Ro-
menay, Tournus, Chalon, Louhans, Sain-
gengoux, ὅπου ἔγειναν πάμπολλαι συνδρο-
μικί, θέλομεν εὖρει τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομη-
τῶν περισσότερον τῶν 1000, καὶ ἤθελον αὐ-
ξήσει μέχρι τῶν 1200, εἴαν ἡ εὐρυχωρία τοῦ
οἰκῆματος ἐσυγχώρη τὴν εἰσῶδον τοσοῦτων
συνδικτυμῶνων

Λέγομεν λοιπὸν εὐλόγως δετὶ ἡ διαδήλωσις
αὕτη τῆς προθυμίας εἶναι σπουδαία, καὶ εἴμε-
θα βέβαιοι δετὶ οὐδεμία κραυγὴ, οὐδεμία πρό-
ποσις, οὐδεμία ἀστοκος ἐκφρασις, δὲν θέλει ἀ-
μαυρῶσαι τὴν σπουδαϊότητά της, καὶ τὴν
βαρυτήτά της. Ὅλοι οἱ συνδρομηταί εἶναι
ἐγνωσμένοι ὅλοι ἔχουν τὰ πιστὰ πρὸς τὴν
διατήρησιν τῆς ἀκριβοῦς εὐταξίας· εἶναι πο-
λίται τίμιοι· εἶναι οἱ ἐντιμώτεροι τῶν πλησιο-
χώρων δῆμων πολῖται. Ποτέ συμποσίον δὲν
θέλει συμπραχλαβεῖ τόσον μέγαν ἀριθμὸν συν-
δαιτυμῶνων εἰς τὴν πόλιν μας· ποτέ συμπό-
σιον δὲν θέλει ἔχει καλητέραν ἀρμυνίαν καὶ εὐ-
ταξίαν.

Ἡ εἰσῶδος τῆς τοποθίης ὅπου εἶναι παρσα-
κυσμένον τὸ συμποσίον θέλει ἀρχίσει εἰς
τὰς τρεῖς ὥρας. Τὸ συμποσίον θέλει Πρε-
δρευθεῖται ἀπὸ τὸν Κ. Βουχάρδον, Ἰετρον,
πρῶτον πρέδρον τῆς πόλειος. Εἰς τὰς τέσ-
σπρας ὥρας, θέλει λάβει τὸν τόπον τοῦ Κ.
δε Λαμαρτίνου· ἀπὸ τὰς τρεῖς εἰς τὰς τέσσα-
ρας, καὶ ἀπὸ τὰς τέσσαρας μέχρι τῆς ὥρας
εἰς τὴν μέλλει νὰ γένη ἡ προποσις ἀπὸ τὸν πρό-
εδρον, θέλει γίνεσθαι ἀρμυνία μουσικὴ ἀπὸ
τοὺς ἀρίστους μουσικοῦς. Καμμία ἄλλη Πρό-
ποσις δὲν θέλει γίνεῖ εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὸν Πρό-
εδρον καὶ τὸν Κ. δε Λαμαρτίνου. Κανέν ἄσ

μα, καμμία προσφώνησις καὶ κραυγὴ δὲν θέ-
λει εἶσθαι συγχωρημένη.

— Τα σταλιεντα ἐκ τῆς Αἰγύπτου ζῶα
ἀπὸ τὸν κατρώτην μας (λέγει ἡ Νομοθετι-
κὴ) Κ. Κλότ—Βέην ἐβλήθησαν εἰς τὸν βατα-
νικὸν κήπον. Ἐξ αὐτῶν τὰ περιεργότερα εἶ-
ναι εἰς λίων νέος, εἰς παρὰδόξους, ἐν κουνά-
δι τῆς Μέικας, ἐν θηλυκὸν δάμα (ζαίμη),
μία χαιτοφόρος γαλλή, δύο στρυθνοκάμηλα τῆς
Ἀφρικῆς, δύο μοσχολαλαί, μία κέαις τῆς Νου-
μιδίας, ὄρνιθι σουλτανικαί (πορφυρίνας),
μία τίγρις θηρεῖται φυσικῶ ἡμεροτάτου, ὑ-
πάρχουν ὠραύτως δύο ὠραιοὶ νέοι ἀέφροντες
ἡλικίας περίπου ἐνὸς ἔτους.

— Ὁ Μόρνιγκ—Ποσ ἀναφέρει τὸ ἑξῆς.

Φαίνεται δετὶ συνῆθησαν ἀντιενέργειαι τινές
εἰς τὴν Σερβίαν. Ὁ λαὸς ἠγέρθη ὅλος διὰ νὰ
ἐμποδίσῃ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πρίγκιπος καὶ
τῶν ὑκουργῶν του.

— Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλῳ μας ἀνεφέρα-
μεν δετὶ τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐλευσεως τοῦ Γαλ-
λικοῦ ἀντιναύρχου Κ. Παρσεβάλ ὁ Κ. Διοικη-
τητής, οἱ δύο Δήμαρχοι τῆς ἄνω Σύρου καὶ
τῆς Ἐρμουπόλειος, ὁ Ὑγειοῦμος καὶ ὁ Διμε-
νάρχης ἔλαμον τὴν ἀνήκουσαν ἐπίσκεψιν εἰς
τὸ δίκροτον, ὅπου ὁ ἀντιναύαρχος τοὺς ὑπε-
δέχθη φιλοφρόνως, κατὰ λάθος ὅμως παρελή-
ψαμεν δετὶ μετὰ τὴν ἀποδοθεῖσιν εἰς τοὺς
ἰδίους ἀντεπίσκεψιν τοῦ Κ. Ἀντιναύρχου, ἐ-
δῶθη εἰς αὐτοὺς μετὰ μεσημβρίαν καὶ γεῦμα ἀ-
ξιόλογον εἰς τὸ δίκροτον τὸ ὅποιον διήρκασε
μέχρι τῆς 8. ὥρας Μ. Μ.

— Ἀναγινώσκων τις τὸν λόγον τοῦ Γυμνασιάρ-
χου μας πόσον δὲν τήκειαι ἡ καρδία του θλέπων
τὴν κυριεύσαν ἀταξίαν ὡς τὴν ἐκθέτει, εἰς τὰ σχο-
λεῖα ἡτις καθιστῶνται προβληματικὴν τὴν ἀληθι-
νὴν τοῦ εἴθους ἐκπαίδευσιν! Τί ἀνομοιότης ἢ τί Βα-
θυλωνία εἰς αὐτὰ! πού γενικοὶ ἔφοροι, πού Γυμνα-
σιάρχαι διὰ νὰ περιοδεύουσι εἰσιεῖους περιεδίας
εἰς ὅλα τα σχολεῖα τῆς περιφερείας τῶν! τί παραγε-
μίσματα εἰς τὰ τάξεις ἢ κλάσεις τῶν παιδαγωγῶν
ἀπὸ πληθῶν μαθητῶν ἀρίστον! τί ποικιλία μεθ-
δῶν! τί ψιτακισμὸς! τί πανσπερμιώδης ἢ συγκεχυ-
μένη ἀλλοτριωθῆναι!

— Ὁ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ἔρρος Κ. Βαλέ-
τας καθίσταται ὁλονεὶ ἀξέπαινος· δετὶ τῶν ὀλι-
γων συνδρομῶν, τὰς ὅποιας ἔδυνθη νὰ συναῖξη,
καὶ μετὰ τὰς ὀδηγίας τὰς ὅποιας ἔδωκε εἰς τὸν βοη-
θόν του, τὸν Κ. Δ. Μαρκουλίδην, ἠδυνθη τέλος
νὰ ἀνακαλύψῃ δλόκληρον τὸ τετράγωνον τοῦ Να-
οῦ τοῦ Ἀσφαλείου Ποσειδῶνος, τοῦ ὅποιου τὸ ἐπί-
πεδον κατὰ δυστυχίαν εἶναι ἀπογυμνωμένον ἀπὸ
τὰ μάρμαρα, μενόντων μόνον ἐκεῖνων τὰ ὅποια
συνιστῶσι τοῦ παραστάτας εἰς τὰς εἰσόδους·
κατὰ τοὺς λόγους τινῶν Συρίων, εἰσιεῖους ἀνε-
σκαψεν ἄλλοτε ἰὸ μέρος διὰ νὰ συλλέξωσι ἄμμον
τὸ ἀγαλμα τοῦ Ποσειδῶνος· τὸ ὅποιον φαίνεται,
δετὶ ἐφηρμάετο ἐπὶ τῆς ἐχούσης τὸ ἐπίγραμμα
καὶ ὑπαρχούσης ἐκεῖ εἰσεῖτι πλακός, εὑρέθη εἰς
τοὺς τελευταίους χρόνους· καὶ ἐπωλήθη διὰ 16 τὰ
λαρα εἰς ἓνα πλοίαρχον Γάλλον· Τὸ σχῆμα
τοῦ ναοῦ εἶναι παραλληλόγραμμον, ἔχον μῆκος 6
Β. μέτρων καὶ 5. μ. πλάτος. Τὸ προαύλιον
τοῦ ὅποιου καὶ τούτου ἀνεκαλύφθησαν ἀρκετὰ θε-
μέλια φαίνεται τετραπλάσιας ἐπιτάσεως. Πόσον
εὐχῆς ἔργον ἦτον νὰ ἐγίνωντο ἀρκεταὶ συνδρομαί
εἰς ἀνακαλύψην τοιούτων πολυτίμων μνημείων!
εἰς τὰ θεάτρα καὶ τὰς θεατρίνας δὲν ψηφῶμεν ἀρ

γύριον, καὶ εἰς πράγματα τὰ ὅποια μὰς κάμου
τιμὴν ἢ θυνανται νὰ παρῆξουν μεγίστην εἰς
τὸν δῆμόν μας ὠφέλειαν, οὔτε λεπτόν δὲν δίδωμεν
καὶ μάλιστα ἐμποδίζομεν ἀναφρονδὸν καὶ τοῦ
ἄλλου· τί ἀνοησία! τί Ἑλληνισμὸς ἀλλόκοτος!

— Πολλὰ πολλάκις ἀνέφερον αἱ τῆς προ-
τευύσης ἐφημερίδες περὶ τοῦ ἀνωτάτου Συμβου-
λίου τῆς Ἐπικρατείας· ἐν μόνον παρῆλθον καὶ
ἴσως τὸ οὐτωδέστερον περὶ αὐτοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι
δετὶ δὲν εὑρίσκειται εἰς αὐτὸ κανέν μέλος ἐκ τῆς
Σύρου, εἴτε τῆς Ἐρμουπόλειος ἀποτελούσης τὴν
δευτέραν τοῦ Κράτους πόλιν ἐξ οὗ ἠδύνωντο νὰ
φατίζεσαι ἀρκετὰ ἡ Κυβέρνησις.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἦτοι τῆς 12.
πρὸς τὰς 13 τρέχοντες κατὰ τὸ μεσουύκτηρον
συνῆθη ἀπόπειρα φόνου εἰς τινὰ σκυτοτόμον
(παπουτίζην), δετὶς ὀλίγον ἐλειψε νὰ μένη εἰς
τὸν τόπον· οὗτος ἦτον συνεργάτης ἐνὸς σκυ-
τοτόμου, τοῦ ὅποιου ὁ ὑπηρετής ἦτον πάντη
ἄτακτος, καὶ δετὶ τὸν ὅποιον ὁ συνεργάτης
ἐπροσέκλυθη πολλάκις. Ὁ ὑπηρετής ἐπιπλή-
χθεις ἐσχάτως καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου συνεργάτου
τοῦ σκυτοτόμου, ἐφύλαξε τὸ πρὸς αὐτὸν πύ-
θος, καὶ ἐροδιασθεῖς ἀπὸ ἐν πιστόλιον ἤλθε
τὴν νύκτα εἰς τὸ οἰκίσκον, ὅπου ἐκοιμᾶτο ὁ
συνεργάτης, ὁ ὅποιος ἦτο σμικρότατος ἀ-
φοῦ δὲ ἔκρουσε πολλάκις τὴν θύραν καὶ ὁ σύν-
τρογὸς του δὲν ἤθελθε νὰ τὸν ἀνοίξῃ, ἐφαρ-
μόζη εἰς τὴν κατὰ τὴν κλειδονίαν χραχάδαν
(χραχμάδαν) τῆς θύρας τὸ πιστόλιον ἀφ' ὅ-
που ἐφῆνιτο ἡ κεφαλὴ τοῦ συντρόφου του
ἢ πυροβολεῖ κατ' αὐτοῦ· εἶχε δὲ εἰς αὐτὸ πρὸς
τὴν σφαίραν καὶ ἄλλα μικρότερα σφαιρίδια,
τὰ ὅποια εἰσεθήσαν εἰς διάφορα τοῦ σώματος
μέρη· ἡ μεγαλύτερα σφαίρα κατὰ τύχην ἀ-
πέδη κατὰ πλάγια τῆς κεφαλῆς, καὶ κατ' αὐ-
τὸ εἰς τὴν ἄκρην τῆς ἀριστέρας ὠμοπλάτης,
τὴν ὅποιαν καὶ κατέθραυσε. Εἰδοποιηθέντες
οἱ γείτονες ἔδωκαν εἰδησιν εἰς τοὺς φύλακας,
οἵτινες δραμόντες συνέλαβον ἀμέσως τὸν δολο-
λόφον εἰς τὸ οἰκῆμά του προσωποῦμενον τὸν
ἀνίδεν, ὅπου εὑρον καὶ τὸ πιστόλιον εἰσεῖτι
πυρομένον. Ὁ πληγωθῆς ἐκινδύνευσε ἀπὸ
τὴν σιμορρόχην τῆς πληγῆς, ἀλλὰ χάρις εἰς
τὴν δραστηριότητα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ
τῶν ἀστυνομικῶν φυλάκων οὗτος ἀπηλλάγη
τοῦ κινδύνου προσκληθέντος ἐγκαίρως τοῦ χει-
ρουργοῦ.

— Τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἀνωτέρου συμβάν-
τος ἦτοι τὴν κυρικὴν ἄλλο τραγικὸν συμβάν
συνῆθη εἰς τὴν πόλιν μας. Συμπολίτου
μας σημαντικοῦ, τοῦ Κ. Σκαρμαναγκᾶ, παῖς
ἔξ περίπου ἐτῶν ἠλικίας, κρημνηθεῖς ἐξ ἀπρο-
σεξίας ἀπὸ τὸ δάμα τῆς οἰκίας ἐπληγώθη
κατὰ τὴν κεφαλὴν τοσοῦτον δυνατὰ, ἔστε
διεφύλαξε ὡς ἐβῆθη τὸ κρανίον του· τὸ δυστυχῆς
τέκνον μετὰ 2 ἡ. ὥρων ἀγωνίαν ἀπέθανεν ἀφή-
σας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τοὺς γονεῖς του.

— Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου μας ἐξα-
κολουθοῦν ὁλονεὶ, εἰς αὐτὰς ἐφάνη ἀρκετὴ εἰς
τοὺς μαθητάς πρόοδος· μετὰ λύπην μας ὅμως
ἴδομεν τινὰς ἐκ τούτων κλινόντας εἰς δετὶ Κ.
Γυμνασιάρχης ἀπεδοκίμασε μετὰ σφοδρότητα,
μᾶλλον δὲ προσέβαλε κατ' ἐξαιρετον τρόπον
εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα κατὰ τὴν ἐναρξὴ τῶν
ἐξετάσεων ἀξιόλογον Λόγον του, δετὶς καὶ ἐξε-
δῶθη δετὶ τοῦ τύπου, καὶ τὸν ὅποιον ἐλπίζομεν
νὰ καταχωρήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἐπόμενον
φύλλον μας ὡς φυλλάδιον· τούτο δὲ εἶναι ἡ
ψευδομαθεῖα, δοκησομαθεῖα, ἀγυρτομαθεῖα, ἐ-
πιπολαιομαθεῖα, ὡς ὁ καλὸς οὗτος Διδάσκαλος
τὰς ὀνομάζει.